

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i w kościołach

3 września 2005

3

„Wieczór Jana Pawła II” to spotkanie w pierwszą sobotę miesiąca w godz. od 21.00 do 21.37. Odbywa się ono w mieszkaniach lub w kościołach. Łączy w sobie modlitwę i refleksję, rozmowę i gesty zbliżające ludzi do siebie. Ma nam pomóc w systematycznym powracaniu do nauczania Ojca Świętego i umacnianiu się jego świadectwem wiary.

Oto propozycja „Wieczoru” na pierwszą sobotę września. Jest on poświęcony prawdzie o miłosierdziu Boga. Jeśli spotkanie odbywa się w gronie rodzinnym, jego przebieg należy dostosować do możliwości uczestników, szczególnie dzieci.

MIŁOSIERDZIE BOGA ŹRÓDŁEM NADZIEI DLA CZŁOWIEKA

Zapalenie świecy.

„Apel Jasnogórski”.

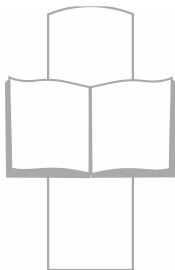
PROWADZĄCY: Przez wiele lat Sługa Boży, Jan Paweł II, uczył nas być przy Maryi, pamiętać o Niej i z Nią czuwać. Dziś w niebie, wraz z Nią, wpatruje się w oblicze najlepszego Ojca i Stwórcy wszechświata. Wiemy, że pamięta o nas i wstawia się za nami.

W dzisiejszym spotkaniu będziemy się starać lepiej zrozumieć słowa Papieża wypowiedziane w czasie poświęcenia bazyliki Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach: „Nie ma dla człowieka innego źródła nadziei, jak miłosierdzie Boga”. Sam Bóg skierował naszą uwagę na tę prawdę zabierając Jana Pawła II z tego świata w wieczór poprzedzający Niedzielę Miłosierdzia. Będziemy często do powracać tej tajemnicy w naszej pierwszosobotniej modlitwie.

Wsluchując się w słowa Papieża wypowiedziane w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia postawmy sobie pytania: Czym jest miłosierdzie Boże? Dlaczego jest nadzieją człowieka? Dlaczego nie ma dla nas innego źródła nadziei? Jaka jest moja nadzieja? Prośmy gorąco Boga, przez przyczynę Maryi, Matki Miłosierdzia, abyśmy coraz wyraźniej dostrzegli miłosierne oblicze Ojca niebieskiego.

WSZYSCY: „Pod Twoją obronę” (można zaśpiewać pieśń do Matki Bożej).

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR 1: Z listu św. Pawła Apostoła do Efezjan: Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia (Ef 2, 4-5a).

LEKTOR 2: Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w czasie poświęcenia bazyliki Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach: „«O niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże, kto Cię godnie uwielbić i wysławić może, największy przymocie Boga Wszechmocnego, tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego» (Dzienniczek, 951). Umiłowani Bracia i Siostry! Powtarzam dzisiaj te proste i szczerze słowa św. Faustyny, by wraz z nią i z wami wszystkimi wielbić niepojętą i niezgłębioną tajemnicę Bożego miłosierdzia. Podobnie jak ona, chcemy wyznać, że nie ma dla człowieka innego źródła nadziei, jak miłosierdzie Boga. Pragniemy z wiarą powtarzać: Jezu, ufam Tobie!

To wyznanie, w którym wyraża się ufność we wszechmocną miłość Boga, jest szczególnie potrzebne w naszych czasach, w których człowiek doznaje zagubienia w obliczu wielorakich przejawów zła. Trzeba, aby wołanie o Boże miłosierdzie płynęło z głębi ludzkich serc, pełnych cierpienia, niepokoju i zwątpienia, poszukujących niezawodnego źródła nadziei. Dlatego przychodzimy dziś tu, do łagiewnickiego sanktuarium, aby na nowo odkrywać w Chrystusie oblicze Ojca, który jest „Ojcem miłosierdzia oraz Bogiem wszelkiej pociechy” (por. 2 Kor 1, 3). Pragniemy oczyma duszy wpatrywać się w oczy miłosiernego Jezusa, aby w głębi Jego spojrzenia znaleźć odbicie własnego życia oraz światło łaski, którą już po wielokroć otrzymaliśmy i którą Bóg zachowuje dla nas na każdy dzień i na dzień ostateczny”.

PROWADZĄCY: Rozważając w ciszy usłyszane słowa wpatrujemy się mocą wiary w oczy miłosiernego Jezusa. Wyznajmy, że nie ma dla nas innego źródła nadziei, jak miłosierdzie Boga. Wyraźmy swoją ufność we wszechmocną miłość Boga i uwielbiamy niezgłębioną tajemnicę Jego miłosierdzia powtarzając w sercu modlitwę: „Boże, Ty jesteś moją nadzieją”, „Jezu, ufam Tobie”.

WSZYSCY: Pozostają w milczeniu, a następnie śpiewają pieśń, np. „Pod Twą obronę, Ojcze na niebie”.

LEKTOR 3: Z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II wygłoszonej w czasie poświęcenia bazyliki Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach: „To Duch Święty, Poczieszyciel i Duch Prawdy, wprowadza nas na drogi Bożego miłosierdzia. Przekonując świat „o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie” (J 16, 8), równocześnie odślania pełnię zbawienia w Chrystusie. To przekonywanie o grzechu dokonuje się w dwojakim odniesieniu do Krzyża Chrystusa. Z jednej strony Duch Święty pozwala nam przez Krzyż Chrystusa poznać grzech, każdy grzech, w pełnej skali zła, jakie w sobie zawiera i kryje. Z drugiej strony, przez Krzyż Chrystusa Duch Święty pozwala nam zobaczyć grzech w świetle *mysterium pietatis*, czyli miłosiernej, przebaczącej miło-

ści Boga (por. DV 32). Tak oto «przekonywanie o grzechu» staje się równocześnie przekonywaniem o tym, że grzech może być odpuszczony, a człowiek może odzyskać poczucie godności umiłowanego dziecka Bożego. Krzyż bowiem «stanowi najgłębsze pochylenie się Bóstwa nad człowiekiem [...]. Krzyż stanowi jakby dotknięcie odwieczną miłością najboleśniejszych ran ziemskiej egzystencji człowieka» (DV 8)».

PROWADZĄCY: Bóg pochylił się nad nami. Dotknął swoją miłością wszystkich bolesnych ran naszej egzystencji. Dał nam swego Ducha, aby wyprowadzał nas z ciemności zła i grzechu oraz prowadził drogami miłosierdzia. Dzięki Duchowi Świętemu potrafimy odrzucić grzech i bezgranicznie zaufać Bogu. Modląc się w ciszy złóżmy swe życie w dobre ręce Ojca niebieskiego. Pozwólmy się prowadzić Duchowi Świętemu.

WSZYSZY: Pozostają w milczeniu, a następnie śpiewają pieśń, np. „Prowadź nas, Duchu Prawdy, drogami miłosierdzia”.

LEKTOR 4: Z homilii Jana Pawła II: „Jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Bożego miłosierdzia! Na wszystkich kontynentach z głębin ludzkiego cierpienia zdaje się wznosić wołanie o miłosierdzie. Tam, gdzie panuje nienawiść i chęć odwetu, gdzie wojna przynosi ból i śmierć niewinnych, potrzeba łaski miłosierdzia, które koi ludzkie umysły i serca, i rodzi pokój. Gdzie brak szacunku dla życia i godności człowieka, potrzeba miłosiernej miłości Boga, w której świetle odślania się niewypowiedziana wartość każdego ludzkiego istnienia. Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy /.../. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście!”

PROWADZĄCY: Świat potrzebuje Bożego miłosierdzia. Każdy z nas go potrzebuje. W nim jest nasza nadzieja. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście. Odmówmy akt zawierzenia świata miłosierdziu Bożemu i wyprasajmy ten dar dla nas i dla wszystkich ludzi.

Boże, Ojcze miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawieramy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojcze przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen.

WSZYSZY: Koronka do Miłosierdzia Bożego i śpiew: „Jezu, ufam Tobie”.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Dziękujemy Bogu za nieskończone miłosierdzie, jakim ogarnia nieustannie cały świat. Dziękujemy Mu za obecność w naszych sercach. Napełnieni Jego Duchem zwróćmy się nawzajem do siebie. Pomyślmy o tych, z którymi żyjemy na co dzień. Zapytajmy siebie z pokorą: Dlaczego nasi bliscy często oddalają się od nas, a my od nich? Co umniejsza lub zabija radość bycia ze sobą? Dlaczego tak mało umiemy się dzielić swoimi przeżyciami?

Chwila ciszy.

Zanim podamy sobie dłonie, prośmy miłosiernego Ojca:

- O dar szczerego żalu za winy popełnione wobec innych, *Ciebie prosimy.*
- O siły do przebaczenia dla tych, którzy zostali skrzywdzeni;
- O gotowość naprawienia zła dla tych, którzy wyrządzili innym krzywdę;
- O zgodę i miłość w naszych rodzinach i w życiu społecznym;

PROWADZĄCY: Pragniemy czynić dobro innym ludziom. Okażmy im swoją życzliwość i wyciągnijmy do nich dłoń. Utwórzmy krąg złączonych rąk i złączonych serc. W ten sposób wołajmy do naszego Ojca w niebie.

WSZYSCY: Modlitwa „Ojciec nasz” i śpiew, np.: „Abba, Ojciec”.

ZAKOŃCZENIE

PROWADZĄCY: Nasze wieczorne spotkanie dobiega końca. Kierujemy nasze myśli ku niedzielnemu świętowaniu. W czasie Eucharystii usłyszymy słowa Chrystusa (Mt 18, 15-20): *Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego uczyni im mój Ojciec, który jest w niebie.* Módlmy się zawsze z wielką wiarą. Dziś prośmy o dar beatyfikacji Sługi Bożego Papieża Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa, Dobrego Pasterza, wskazując na świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa Papież Jan Paweł II, zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np. „Barka”.

Opracował zespół pod kierunkiem ks. Stanisława Szczepańca.

Wydawnictwo św. Stanisława BM Archidiecezji Krakowskiej, 31-101 Kraków,
ul. Straszewskiego 2, tel. (12) 429 52 17, 62 88 218, e-mail: wydawnictwo@diecezja.krakow.pl.
Teksty „Wieczorów Jana Pawła II” dostępne są także na stronie internetowej: www.diecezja.pl.